

Het Meisje en de Draak van Moeten

nicolejschiffers.nl

Er was eens een meisje.

Vanaf dat ze heel klein was dacht ze:

Als ik iedereen help, als ik alles oplos, dan ben ik goed.

Ze rende.

Ze droeg.

Ze troostte.

Ze herstelde wat kapot was.

Elke dag gaf ze een stukje van haar hart weg —

aan haar ouders,

aan haar broers en zussen,

aan haar vrienden,

aan vreemden,

aan iedereen die hulp nodig had.

Ze vergat iets belangrijks.

Zichzelf.

Wanneer ze huilde zei ze:

Niet nu. Anderen hebben me nodig.

Zo leerde ze nooit hoe ze zichzelf kon vasthouden.

In haar borst woonde een draak.
Geen gewone draak — de Draak van Moeten.

De draak fluisterde:
Je moet sterk zijn.
Je mag niet falen.
Als jij stopt stort alles in.
Niemand komt jou redden.

De draak werd groter van al dat moeten.
En het meisje werd kleiner.